

Виховний захід

«Мова рідна ,слово рідне»

1-й ведучий Україно! Мій коханий краю,
Мати наша рідна і свята!
Небо чисте над тобою сяє,
Медом диха нива золота.

2-й ведучий Миз тобою завжди, Україно!
Ми з тобою разом повсякчас,
Поки б'ється серце в грудях вірне
І допоки в душах жар не згас.

1-й ведучий Україно, ти для мене – диво.

І нехай пливе за роком рік,
Буду, мамо, горда і щаслива ,
З тебе чудуватися повік.

2- й ведучий Вже кілька закривавлених століть

Тебе, Вкраїно, імені минати ...
Тож встаньмо, браття, в цю урочу мить.

(звучить гімн України, всі встають)

1-й ведучий Шановна громадо! Сьогодні ми поговоримо про один з
Найбільших скарбів , які успадковує кожний народ від своїх
предків . Це є , незаперечно, його рідна мова . «Мова ця- то
джерело душі народі , то святиня , котрою зв'язане не тільки
минуле , але і майбутнє народу і його повага в світі »

2-й ведучий На превеликий жаль , так склалася доля нашого народу , що
його мова, його дух тривалий час не могли розвиватися вільно
й незалежно . І от до чого це зрештою призвело...

(Наперед виходить дівчинка , одягнена в українське. Вона сумна , зажурена,
утирає сльозу, опускається додолуДіти , здивовані її появою , оточують
дівчинку та розпитують .)

1-й Що сталося , дівчинко ?

2-й Тобі зле, ти захворіла?

3-й У тебе якийсь горе , біда ?

4-й Скажи нам – ми тобі допоможемо!

Дівчинка (підводить погляд , зітхаючи , стиха промовляє)

Я йду- мандруючі сотні літ

Уже мені немилий світ !

Притулку сотні літ шукаю,

Але його ніде немає....

Чомусь усюди – там і тут ! –

Мені якісь людці женуть

Зі шкіл , із вулиць , з дому –хати

Скажіть де правдоньки шукати ?!

(Пісня «Ромашковий край»)

Ведучий (до дівчинки) Боюсь помилитися , але, мабуть я Вже здогадався ,
хто ти, славна дівчинко , є насправді

(до аудиторії) А ви ще не здогадалися , хто це перед вами ? Ну
підкажіть , поміркувавши , кого вам нагадує це славне
дівча ?.....

Ведучий Бачу , дехто здогадався , але чомусь соромиться висловити свій
здогад уголос ! Що ж ,запитаємо у самої дівчинки

1-й То , може , скажеш , що ж їз тобою трапилося ?

2-й Невже ти не віриш , що ми допоможемо тобі ?!

3-й Неодмінно !

4- й Обов'язково !

Дівчинка (сумно)

Тут, навкруги,- земля моя,

Та все навколо – мов чужинське...

Скажіть: де опинилась я?
Чи в Україні я, чи ні,
Чи , може десь на чужині
Я, ваша мова українська ?!

1-й Ти помиляєшся , дитино:
Твоя земля це – Україна!

2-й Утри сльозу з блакитних вічок !

Разом Нам із тобою – жити вічно!

Дівчинка (витирає очі , підводиться , усміхається привітно).
Ну, якщо так, - то я з вами!
Нехай цвіте земля моя!..

Пісня ” Квітуча Україна”

Ведуча (до аудиторії) Тепер ви, друзі, зрозуміли хто був перед вам ?..

Бачу , бачу : знаєте тепер ! Перекона , що віднині ніхто з вас ніколи та нізащо в житті не образить , не покривдить цієї славної дівчини - нашої рідної мови . А зазнала вона за століття чимало знущань ... Послухайте про її життя , а точніше – про постійні поневіряння , і зробіть належні висновки , аби таке більш ніколи не могло повторитися навіть , як то кажуть у найстрашнішому сні...

(помічники ведучого починають по черзі читати “ скорботний календар “ української мови)

1 - й 1720 р. Російський цар – імператор Петро Перший забороняє своїм указом друкувати книги українською мовою.

2- й 1775 р. За наказом імператриці російської Катерини Другої зруйновано

славну Запорозьську січ та закрито по всій Україні при полкових
козацьких канцеляріях українські школи !..

3-й 1862р. Закрито реальні школи , які безкоштовно організовували видатні
діячі української культури!..

4-й 1863 р. Один з найкривавіших років к боротьбі з українською мовою...
Виходить так званий циркуляр російського міністра Валуєва, в
якому забороняється українське слово взагалі...

5-й 1884 р. Закрито всі українські театри.

6-й 1914р. Цар Микола Другий ліквідовує українську пресу – газети і
журнали.

Ведучий Знущалися з нашої мови , поки Україна не стала незалежною!

1-й І лише з незалежністю українська мова посіла незалежне їй од
роду – племені місце у своєму власному народі !

Ось як сказано це в Конституції – основному законі нашої
держави!

3-й Стаття 10 Конституції України :

”Державною мовою в Україні є українська мова. Держава
забезпечує всебічний розвиток української мови в усіх сферах
суспільного життя на всій території України ”.

Ведучий (до дівчинки – української мови)

Отож, дівчинко, ти потрапила нарешті куди треба – у вільну й
незалежну Україну , і вже ніхто й ніколи не образить і не принизить
тебе !

(Пісня “ Тече вода”)

(Дівчинка просто на очах оживає, перетворюється на веселу і радісну.)

Дівчинка Тепер я переконана : з вами , друзі , мені більше не загрожує ніщо лихе! А за це ,аби трохи вас розважити ,хочу загадати вам усім хитромудру загадку! Її зараз прочитають мої нові друзі. Відгадка захована у перших звуках – літерах, якими починається кожний віршований рядок. Отож послухайте та відгадуйте!..

1-й Нам тільки із нею рушати в майбутнє.

Або зоставатись без неї у путях.

2-й Шукати без неї десь долі – намарно ,

А з нею – повсюди нам любо та гарно!

3-й Ми – діти її у своїй Україні :

Одна в нас вона , як і наша країна!

4 –й Все з нею згадаємо гордо й сміливо,

А ми їй віддячимо словом і ділом!..

Дівчинка Ну як , відгадали? Нумо всі разом !..

(*Український танець*)

Ведучий 1 Рідна мова... вона неповторна , співуча і мелодійна , бо увібрала в себе шум вічнозелених смerek, гомін полів і морів , запах лук і трав.

Ведучий 2 Сила слова безмежна. Хоч воно вмирало з голоду і бідувало , переслідувалось і заборонялось , ”воно знову оживає і сміється знову ”, хвилює найтонші струни людського серця.

1-й учень Мова – це звуки, смисл ,душа народу.

Мова – це розум і руки , сутність народу.

Забути мову – душу зрадити.

Зрадити душу – найнижче рабство .

Без мови нема народу.

2-й учень Як довго ждали ми своєї волі слова,

І ось воно співа, бринить .
Бринить , співає наша мова,
Чарує, тішить і п'янить.

3-й учень Мово рідна!
Колискова, материнська, ніжна мово!
Мово сили й простоти,-
Гей , яка ж прекрасна ти !

4-й учень Вічний наш паспорт – пісня ,
Це пропуск у білий світ ...
Ми не ховали обличчя,
Гордо ішли сотні літ.

5- й учень Райдуга в небі висне,
Граючи в плесах вод.
Доки жива , наша пісня ,
Доти живий народ.

(Пісня “Рідна мова”)

Ведучий 1 Мово рідна! Ти ж – як море – безконечна , могутня, глибинна.
Котиш і котиш хвилі своїх лексиконів, а їм немає кінця – краю.

Ведучий 2 Слова, слова ... Вони в собі всі різні:
Тривожні й тихі , радісні й сумні,
Є терпеливі , є жорстокі й грізні ,
Лукаві й чесні , мудрі і смішні...

(Діти розповідають гуморески)

1-й Чому це ти подряпаний ?

- 2-й Та я ж купав кота.
1-й А я от не подряпаний, хоч теж купав свого.
2-й Еге , ти не викручував і не сушив його !

Гумореска " Проговорився "

Ванько робив у класі рибку ,
Стрибнув невдало й вибив шибку.
Довгенько винного шукали.
(Дружки Ванька не видавали).
Директор довго не гадав ,
На збори тих дружків зібрав.

- Чи всі , - питає він , - прийшли?
- Усі-і-і! – вони відповіли.
- І той прийшов , що вікна б'є?-
Ванько гукнув :
- І я тут є !

(Український танок)

Ведучий Ми з вами патріоти і громадяни , які покликані захищати свій край
від ворогів , трудитись так невтомно і завзято , щоб жилось нам
всім найкраще в світі, бо кожна людина має право на достойне і
радісне життя . А яке завдання стоїть перед учнями?

- 1-й учень Учитись треба добре, всім відомо.
Без знань , умінь в житті не обійтись.
Старайся, вчитись, долаючи утому,
Йди до мети , злітай сміливо ввись.
- 2-й учень В житті свій власний голос треба мати,
Щоб колосом налитим він дзвенів.
І щоб ніхто не міг тобі сказати,

Щоб ти даремно хліб насущний їв.

Ведучий Законом України передбачено для всіх дітей обов'язкову безплатну освіту. Держава дбає про кожну дитину, щоб виросла вона розумною, мудрою, освіченою і добре жила.

3-й учень Я- твій громадянин, я прагну підростати.

Тягнусь пагінчиком до сонця і тепла.

Моя свята і рідна Україна – мати,

Я все зроблю, щоб ти завжди цвіла!

Разом Щоб цвіла Україна моя,

Ми даємо нині обіцянку,

Вчитись так, щоб набуті знання,

Пригодилися мої Батьківщині.

1-й учень Квітни ж, моя України!

Дай, Боже, нам тільки радіти!

Звеличувать будем тебе у труді,

Бо ми – твої діти!

2-й учень Наша слава Україно!

Наше щастя і наш край!

Чи на світі є країна

Що миліше за наш край?

3-й учень Буває часом сліпну від краси.

Спинюсь, не тямлю, що воно за диво –

Оці степи, це небо, ці ліси.

Усе так гарно, чисто, незрадливо,

Усе як є – дорога, явори.

Усе моє, все зветься **Україна.**

4-й учень Під рідним небом жайворон співає,
Я рад би знати тих пісень багато.
Я слухав , чув співала та пташина
Одне святее слово: **Україна.**

5-й учень На ріднім полі шепчуть колоски –
Я рада б знати тихі їх думки.
Я слухала, як кожна колосина
Шептала тихе слово : **Україна.**

6-й учень У всьому світі кожен зна :
Є Батьківщина лиш одна.
І в нас вона єдина –
Це наша славна **Україна.**

(*Пісня “Україна – це ти” !*)

